

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 05 februarie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2016, declarate de avocatul Andrei Zadorojnîi și de inculpata

*Raischi Dina Xxxxxx, născută la
xx xxxxxxxxxxx xxx, originară și locuitoare a mun.
Xxxxxxx, str. Xxxx Xxxxx x, ap. xx, cetățeană a R.
Moldova, fără antecedente penale.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 14.08.2012 – 05.02.2016,
instanța de apel: 12.05.2016 – 11.11.2016,
instanța de recurs: 10.02.2017 – 29.03.2017.*

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 05 februarie 2016, Raischi Dina a fost condamnată în baza art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal la 2 ani închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat, pentru o perioadă de probațiune de 1 an.

2. Instanța de fond a constatat că la 21 mai 2012, inculpata Raischi Dina, aflându-se în preajma blocului locativ amplasat pe str. Xxxxx xx, mun. Chișinău, având un comportament suspect, a fost stopată de colaboratorii poliției Comisariatului de Poliție al sect. Rîșcani și condusă pentru verificarea actelor, la Comisariatul de Poliție al sect. Rîșcani, mun. Chișinău, amplasat pe str. Miron

Costin 5/1, unde la orele 20.05, în biroul de serviciu 305, fiind efectuată percheziția corporală, a fost depistat în geanta personală a acesteia un portmoneu în interiorul căruia au fost depistate și ridicate trei pachetele din staniol sub formă de praf, de culoare cafenie deschisă, care conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 216 din 24.05.2012, reprezintă substanță narcotică – heroină, care se atribuie la substanțele neutilizate în scopuri medicale, masa totală a căreia constituie 1,12 gr. (0,10 gr., 0,08 gr., 0,94 gr.).

Instanța a reținut că inculpata a recunoscut vina integral în cadrul urmăririi penale, însă în ședința de judecată nu a recunoscut vina, indicând că se afla în apartamentul fostului concubin Turcan V., care i-a propus să consume substanță narcotică – heroină, prin inhalare, nu cunoaște ce cantități a întrebuințat. Ulterior a ieșit, împreună cu Turcan V. din apartament și când coborau scările, acesta i-a transmis portmoneul său pentru a-l pune la ea în geantă, însă fără a-i comunica despre conținutul acestuia. În momentul în care ieșeau pe ușa scării, au fost reținuți de către agenții de poliție. La Comisariat a fost supusă percheziției corporale, iar în momentul verificării genții a fost depistat portmoneul lui Turcan V., conținând o sumă de bani și heroină în două doze, în cantități diferite. În Comisariatul de Poliție, Turcan V. a recunoscut că portmoneul și conținutul acestuia îi aparțin.

Totodată, vinovăția inculpatei este integral dovedită prin probele administrate.

Astfel, martorii Tverdohleb A., Untilă P. și Colibă (Lisnic) A., au declarat similar, că, aflându-se în serviciu, pe str. Minsk, mun. Chișinău au observat 2 persoane suspecte. Deoarece nu dețineau acte de identitate și existau bănuiele rezonabile că ar fi consumat substanțe narcotice, i-au condus la Dispensarul narcologic. În urma examinării, la aceștia au fost identificate consecințele consumului substanțelor narcotice. Fiind conduși la Comisariatul de Poliție al sect. Rîșcani, în biroul de serviciu nr. 305, aceștia s-au identificat ca Raischi Dina și Turcan V., comunicând, că sunt consumatori ai substanțelor narcotice. Raischi D. a recunoscut că în geanta personală deține pastile în număr de 56, printre acestea fiind și „Diazepam”. În geanta acesteia au fost depistate 56 pastile (46 mai mari și 10 mai mici), iar într-un portmoneu bărbătesc, s-au depistat trei pachetele din folie, în care se afla o substanță sub formă de praf de culoare cafenie. Raischi D. le-a explicat că pastilele le avea de mai mult timp, iar portmoneul i-a fost transmis de către Turcan V., ea fiind la curent, că în el se află heroină, deoarece ultimul a servit-o cu această substanță în apartamentul său. Totodată, Turcan V. a recunoscut că portmoneul cu cele trei pachetele de heroină îi aparține lui și că el i le-a transmis inculpatei spre păstrare.

Potrivit procesului - verbal de percheziție corporală din 21.05.2012, au fost depistate și ridicate de la Raischi D. o pungă de materie, în care a fost depistată o sacoșă cu 56 pastile și un portmoneu de culoare cafenie, în buzunarul căruia au fost depistate folii de argint, în care se afla praf de culoare cafenie deschisă.

Conform raportului de constatare tehnico – științifică nr. 216 din 24.05.2012, substanța depistată și ridicată de la Raischi D., reprezintă substanță narcotică –

heroină, care se atribuie la substanțele neutilizate în scopuri medicale. Masa totală constituie 1,12 gr. (0.10 gr., 0.08 gr., 0.94 gr.).

Prin procesul – verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 7110 din 21.05.2012, s-a stabilit la Raischi D. stare de ebrietate provocată de stupefiante.

Potrivit copieii procesului – verbal cu privire la contravenție din 21.05.2012, Raischi D. a fost sancționată în baza art. 85 alin. (1) Cod contravențional, la amendă în mărime de 10 unități convenționale, pentru consumul de substanțe narcotice – heroină, fără prescripția medicului.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatei în baza art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal, ca circulația ilegală a substanțelor narcotice, adică păstrarea substanțelor narcotice a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă, iar conform prevederilor art. 11 al Legii nr. 382 – XIV din 06.05.1999 cu privire la circulația substanțelor narcotice, psihotrope și a precursorilor, circulația substanței narcotice – heroina, este limitată și se face doar în scopuri științifice.

Instanța a apreciat critic declarațiile inculpatei făcute în cadrul cercetării judecătorești, că nu a cunoscut conținutul portmoneului ce aparținea lui Țurcan V., care i-a fost transmis spre păstrare, acestea constituind versiunea ei de apărare. Respectiv declarațiile sunt în contradicție cu cele afirmate de ea și martorii audiați, în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești, care au declarat amănunțit circumstanțele săvârșirii infracțiunii de către aceasta, în privința inculpatului Țurcan V. fiind intentat dosarul penal nr. 2012021440, în baza art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal.

Cu referire la argumentul apărării, precum că inculpatei i-a fost încălcat dreptul la apărare în cadrul urmăririi penale, iar acțiunile procesuale privind punerea sub învinuire, prezentarea materialelor cauzei și înmânarea rechizitoriului au fost efectuate în prezența avocatului A. Istrate, chemat de procuror la asistarea îndeplinirii actelor procedurale, însă nu a fost perfectat contract avocațial și nici nu a fost desemnat printr-o decizie de către CNAJGS, pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat, instanța le-a considerat parțial întemeiate. Or, pentru a avea valoare probantă, asemenea declarație, celui cercetat urmează să i se aducă la cunoștință învinuirea și mai ales dreptul de a fi asistat de un apărător desemnat fie din oficiu, fie ales de cel cercetat.

În sensul vizat, instanța a ținut cont de prevederile art. 385 alin. (1) Cod penal, că dacă în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, s-au constatat încălcări ale drepturilor inculpatului, precum și dacă s-a stabilit din vina cui au fost comise, instanța examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept recompensă pentru aceste încălcări.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 75 Cod penal, că nu s-au stabilit circumstanțe atenuante și agravante în privința inculpatei, că infracțiunea comisă face parte din categoria celor mai puțin grave, că inculpata nu are antecedente penale, întreține un copil minor, că nu a recunoscut vinovăția, concluzionând că atingerea scopului pedepsei penale va fi posibilă fără izolarea ei de societate.

3. Procurorul în Procuratura sect. Rîșcani, mun. Chișinău, Lidia Gololobov, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie condamnată în baza art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, pentru femei, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de circulația substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor pe un termen de 3 ani.

Apelantul a invocat, că instanța a calificat corect acțiunile inculpatei, conform art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal, însă eronat a individualizat criteriile generale de aplicare a pedepsei în ordinea art. 75 Cod penal, neluând în considerație că inculpata anterior fusese condamnată de către Judecătoria Centru, mun. Chișinău pentru infracțiune similară, în baza art. 90 Cod penal pedeapsa fiindu-i suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an, însă ea nu și-a făcut concluzii și a comis o nouă infracțiune intenționată. Astfel, aplicarea repetată a prevederilor art. 90 Cod penal, nu este rațională.

3.1.A declarat apel și avocatul Andrei Zadorojnîi, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie achitată.

Apelantul a invocat, că nu există nici o probă, care demonstrează vinovăția inculpatei.

Inculpatei i-a fost încălcat dreptul la apărare, atunci când a fost pusă sub învinuire, prezentate materialele cauzei și înmănat rechizitoriul. Or, avocatul a fost prezent în procuratură, fiind chemat de procuror, fără a avea contract încheiat cu ea, nefiind desemnat de către CNAJGS, astfel neputând fi admis în proces. Deci, toate aceste acțiuni au fost efectuate în lipsa apărătorului.

Totodată, inculpata nu a fost asigurată cu interpret, astfel că toate probele acumulate în acest sens, sunt inadmisibile.

Instanța de fond nu a dat o apreciere circumstanțelor importante, argumentele apărării nefiind analizate, soluția instanței de a baza sentința pe recunoașterea vinovăției de către inculpată la etapa punerii sub învinuire, fiind una ilegală.

Atât la urmărirea penală, cât și în instanța de fond nu s-au confirmat circumstanțele descrise în rechizitoriu, semnele calificative ale infracțiunii nu sunt probate, probele puse la baza sentinței de condamnare nu sunt pertinente, concludente și veridice.

Inculpata nu a cunoscut conținutul portmoneului care i-a fost transmisă de către concubinul ei. Că portmoneul aparține lui Țurcan V., s-a constatat cu certitudine, chiar și martorii declarând că portmoneul a fost de tip bărbătesc, fapt consemnat și în procesul verbal de percheziție.

Totodată, Țurcan V. este urmărit penal anume pentru păstrarea acestor substanțe narcotice, adică fapta nu a fost săvârșită de către inculpată.

Apărarea nu a avut posibilitatea de a-l audia pe Țurcan V., acesta fiind persoana căreia îi aparținea substanța narcotică, fiind îngădit accesul la justiție al inculpatei în acest sens.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2016, apelul avocatului a fost respins ca nefondat, apelul procurorului a

fost admis, casată sentința în latura pedepsei complementare și pronunțată o nouă hotărâre.

Lui Raischi Dina, condamnată în baza art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal la 2 ani închisoare, i-a fost stabilită și pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de activitatea farmaceutică pe un termen de 3 ani.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că inculpata și avocatul acesteia, au solicitat printr-o cerere scrisă, aplicarea actului de amnistie cu încetarea procesului penal și absolvirea inculpatei de pedeapsă penală, pe motiv că ea se căiește sincer, nu există prejudiciu și pedeapsa principală maximă prevede închisoare până la 7 ani.

Vinovăția inculpatei se dovedește integral prin probele administrate la faza urmăririi penale și verificate în ședința instanței de fond și de apel, și anume: declarațiile martorilor Tverdohleb A., Untilă P. și Colibă (Lisnic) Ana; procesul verbal de percheziție corporală din 21.05.2012, prin care au fost depistate și ridicate de la Raischi D. o pungă de materie, în care a fost depistată o sacoșă cu 56 pastile de culoare albă și un portmoneu de culoare cafenie, în buzunarul căruia au fost depistate folii de argint în care se afla praf de culoare cafenie deschisă; raportului de constatare tehnico – științifică nr. 216 din 24.05.2012, că substanța depistată și ridicată de la Raischi D. reprezintă substanță narcotică – heroină, care se atribuie la substanțele neutilizate în scopuri medicale, masa totală constituind 1,12 gr. (0.10 gr., 0.08 gr., 0.94 gr.); procesul – verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 7110 din 21.05.2012, prin care s-a stabilit la Raischi D. stare de ebrietate provocată de stupefiante; copia procesului – verbal cu privire la contravenție din 21.05.2012, prin care Raischi D. a fost sancționată în baza art. 85 alin. (1) Cod contravențional, la amendă în mărime de 10 unități convenționale, pentru consum de substanțe narcotice – heroină, fără prescripția medicului.

Probele administrate, confirmă pe deplin vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal, ca circulația ilegală a substanțelor narcotice, adică păstrarea substanțelor narcotice a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă, iar argumentele avocatului, din apelul declarat, sunt nefondate.

Potrivit materialelor cauzei, la finele urmăririi penale și în instanța de fond, atât inculpata, cât și apărătorul acesteia, nu au semnalat încălcările, despre care atenționează avocatul în cererea de apel. Astfel, neexistând temei pentru recunoașterea nulității actelor întocmite în cazul dat.

Atât inculpata cât și apărătorul ei, au înaintat o asemenea versiune de rând cu argumentul că ea nu cunoștea despre conținutul portmoneului, cu scopul de a evita răspunderea, iar potrivit conținutului cererii privind aplicarea actului amnistiei, rezultă că inculpata deja își recunoaște vina, adică recunoaște acuzația adusă, căindu-se sincer de cele comise.

Totodată, potrivit art. 10 alin. (1) lit. b) al Legii nr. 210 din 29.07.2016, privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței

Republicii Moldova, prevederile art. 1-9 nu se aplică în cazul persoanelor inculpate pe art. 217 alin. (3) și (4) Cod penal. Astfel, demersul inculpatei și apărătorului acesteia în privința aplicării actului amnistiei, urmează a fi respins.

În același timp, este necesar de a admite apelul procurorului, așa cum sancțiunea art. 217 alin. (3) Cod penal prevede în calitate de pedeapsă principală, de rând cu pedeapsa sub formă de închisoare, și privarea obligatorie a făptuitorului de dreptul de a ocupa anumite funcții.

5. Inculpata Raischi D. a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitată.

Recurenta a menționat, că instanța de apel i-a adăugat pedeapsa complementară, însă fără a clarifica chestiunea privind nevinovăția ei, așa cum ea într-adevăr nu a cunoscut care era conținutul portmoneului ce aparținea lui Țurcan V., care așa și nu a fost audiat în cadrul prezentei cauze penale și nici nu a fost tras la răspundere, cu toate că s-a stabilit că portmoneul respectiv îi aparține.

Cererea de aplicare a amnistiei a fost făcută cu scopul de încetare a procesului penal, care a durat aproximativ 5 ani.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 pct. 6, 8, 10 CPP.

5.1. Avocatul Andrei Zadorojnîi, la fel a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie achitată, pe motiv că nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Recurentul a indicat că nu a fost demonstrat că inculpata cunoștea conținutul portmoneului masculin, pe care i l-a transmis Țurcan V., pentru a-l pune în geantă, deoarece era o perioadă caldă și el nu avea unde să-l pună.

Instanțele de fond și de apel au ignorat că Țurcan V. nu i-a comunicat inculpatei despre conținutul portmoneului. Acest portmoneu aparținea lui Țurcan V., care nu a fost tras la răspundere penală în cadrul dosarului penal nr. 2012021440, intentat în privința sa în baza art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, nefiind audiat nici în prezenta cauză penală.

Instanța de apel, nemotivat a respins argumentele apărării, că inculpatei i-a fost încălcat dreptul la apărare, interpret, atunci când aceasta a fost pusă sub învinuire, la prezentarea materialelor cauzei și înmânarea rechizitoriului. Astfel, instanțele nu au dat apreciere acestor erori grave, care au afectat soluția.

Încălcările menționate au fost depistate doar în momentul în care avocatul A. Zadorojnîi a fost citat în instanța de judecată și a luat cunoștință cu materialele cauzei, care deja era pusă pe rol. Încălcările au fost raportate instanței prin anexarea de către apărătorul Zadorojnîi A. a informației obținute în urma interpelării, prin formularea susținerilor verbale, prin conținutul audierilor inculpatei și cererilor anexate.

Totodată, în cadrul instanței de apel nu a fost prezentată nici o probă directă sau indirectă care să indice că Raischi D. cunoștea sau a putut să cunoască despre conținutul portmoneului. Nu a fost probat faptul că acțiunile inculpatei erau intenționate (premeditate), însă soluția instanței nu poate fi bazată pe presupuneri.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare nominalizate pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege. Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Sub acest aspect, se reține că recursul ordinar al inculpatei este fondat pe art.427 pct. 6), 8), 10) CPP, avându-se în vedere probabil art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) Cod de procedură penală, care prevede mai multe temeiuri pentru recursul ordinar, cum ar fi situațiile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale (pct.5. din decizie), iar recursul avocatului este fondat și pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței (pct. 5.1. din decizie).

Însă, în recursurile respective, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, asupra căror motive concrete din apelul apărării nu s-ar fi pronunțat instanța, care ar fi erorile de drept și esența circumstanțelor că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, raportată la prescripțiile din art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care ar fi afectat soluția instanței, că nu au fost întrunite elementele infracțiunii, că instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale,

fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (pct. 5., 5.1. din decizie).

Rezultă, că recursurile menționate nu îndeplinesc cerințele legale de conținut în partea vizată, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului și inculpatei cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (pct. 5. - 5.1. din decizie), se reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2. și 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatei și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acesteia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatei depuse în cadrul urmăririi penale, a martorilor Tverdohleb A., Untilă P. și Colibă A., procesul verbal din 21.05.2012 de depistare și ridicare de la inculpată a foliilor de argint cu praf de culoare cafenie deschisă, raportului de constatare tehnico – științifică nr. 216 din 24.05.2012, că aceasta reprezintă substanță narcotică – heroină, cu masa totală de 1,12 gr. (0.10 gr., 0.08 gr., 0.94 gr.), procesul – verbal al examinării medicale nr. 7110 din 21.05.2012, că inculpata se afla în stare de ebrietate provocată de stupefiante, copia procesului – verbal din 21.05.2012, că inculpata a fost sancționată în baza art. 85 alin. (1) Cod contravențional pentru consum de substanțe narcotice – heroină, fără prescripția medicului, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile de pe rol, indicând și motivele pentru care a respins dovezile și versiunile apărării, probele administrate pe caz demonstrând clar și cert prezența în acțiunile inculpatei a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal.

La stabilirea pedepsei inculpatei, instanța de apel, just și argumentat au ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, 385 alin. (4) Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Dacă, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, s-au constatat încălcări ale drepturilor inculpatului, precum și s-a stabilit din vina lui au fost comise aceste încălcări, instanța examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept recompensă pentru aceste încălcări.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatei în corespundere cu prevederile legale (*pct. 2., 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursurile declarate, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. - 5.I. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei, inclusiv în latura pedepsei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹, 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar

aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, inclusiv în latura pedepsei, în alt sens decât cel pe care îl propun inculpata și avocatul acesteia, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursurile ordinare, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursurile de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5.1. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Este de reținut că, potrivit art. 336 alin. (6) și (7) Cod de procedură penală, în termen de 3 zile lucrătoare de la data anunțării semnării procesului-verbal, participanții la proces au dreptul să formuleze obiecții asupra lui, indicând inexactitățile și motivele pentru care îl consideră incomplet. Obiecțiile la procesul-verbal se examinează de către președintele ședinței de judecată care, pentru anumite concretizări, poate chema persoana care le-a formulat. Rezultatul examinării obiecțiilor, în caz de acceptare a lor, se formulează printr-o rezoluție pe textul obiecțiilor, iar în caz de respingere – prin încheiere motivată. Obiecțiile și încheierea asupra lor se anexează la procesul-verbal.

Conform art. 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. Potrivit art. 413 alin. (4) Cod de procedură penală, în cazul în care invocă necesitatea administrării de noi probe, părțile trebuie să indice aceste probe și mijloacele cu ajutorul cărora pot fi administrate, precum și motivele care au împiedicat prezentarea lor în primă instanță.

În această consecutivitate se observă că, potrivit procesului verbal al ședinței instanței de apel, apărarea nu a solicitat prezentarea probelor suplimentare și administrarea de noi probe, inclusiv audierea martorului Țurcan V., cu respectarea prescripțiilor din art. 413 alin. (4) Cod de procedură penală (*vol. I, f.d.150-154*).

Asupra acestui proces-verbal nu au fost aduse obiecții, în conformitate cu prescripțiile din art. 336 alin. (6), (7) Cod de procedură penală și, astfel, informațiile înserate în actele procedurale vizate sunt prezumate a fi veridice.

Prin urmare, argumentul recurenților că: „*instanțele de fond și de apel, nu au admis solicitarea de audiere a martorul Țurcan V. în prezenta cauză penală, fiind astfel încălcat dreptul la apărare al inculpatei*”, este absolut neîntemeiat (*pct. 5., 5.1. din decizie*).

De asemenea nu este fondat nici motivul recurențelor că: „*instanța de apel, nemotivat a respins argumentele apărării, că inculpatei i-a fost încălcat dreptul la apărare, interpret, atunci când aceasta a fost pusă sub înavuire, la prezentarea materialelor cauzei și înmânarea rechizitoriului. Astfel, instanțele nu au dat apreciere acestor erori grave, care au afectat soluția*” (pct. 5., 5.1. din decizie). Or, potrivit descriptivului hotărârilor contestate, în consecința constatării încălcării drepturilor inculpatei menționate de apărare, instanțele au aplicat în speță prevederile art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală la individualizarea pedepsei stabilite ultimei (pct. 2., 4. din decizie).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatei sunt întrunite elementele infracțiunii, că instanțele au aplicat inculpatei pedepse individualizate conform prevederilor legale, exceptând sentința în latura pedepsei complementare, și că recursurile de pe rol sunt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce recursurile nominalizate sunt vădit neîntemeiate, ele urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Andrei Zadorojnîi și de inculpata Raischi Dina Xxxxxx, împotriva sentinței Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 05 februarie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2016, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 28 aprilie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco